

Jász István

Minden jog fenntartva, beleértve bárminemű sokszorosítás, másolás és közlés jogát is.

Kiadja a Mercator Stúdió

Felelős kiadó a Mercator Stúdió vezetője

Szerkesztő: Dr. Pétery Kristóf

Műszaki szerkesztés, tipográfia: Dr. Pétery Kristóf

ISBN 978-963-365-554-2

© Dr. Jász István, 2018

© Mercator Stúdió, 2018

Mercator Stúdió Elektronikus Könyvkiadó

2000 Szentendre, Harkály u. 17.

www.akonyv.hu és www.peterybooks.hu

www.facebook.com/Mercator.Studio

Tel/Fax: 06-26-301-549

Mobil: 06-30-305-9489

e-mail: mercatorstudio@gmail.com

Jász István

Ingyen WiFi

(tragikomédia)

2018.

Szereplők

Eszter

Dóra

Egy okos telefon

- Eszter *bejön, idegesen körülnéz, az asztal mellé híz két széket, várja, hogy Dóra megérkezzen.*
- Dóra *be, kezében kulcs. Meglátja Esztert*
- Eszter Na végre!
- Dóra *nevet Régen nem örültek így nekem!*
- Eszter Túlzás.
- Dóra *Leül, közben előveszi a zsebéből az okos telefont, a simogatja, nyomogatja,*
- Eszter Hagyd a fenébe azt a vacakot!
- Dóra Arra, hogy felhívjál, arra jó volt, mi? Még GPS is van rajta. Idetaláltam. Sőt. Be tudtam jutni hozzátok. Sőt, mi több! Megtaláltam a tartalék kulcsodat.
- Eszter GPS-em van nekem is.
- Dóra És? Újra tervezted az útvonalat?
- Eszter Lehet mondani. A legközelebbi pasim egy nő lesz.
- Dóra Csak nem?
- Eszter Mindegyik szemétláda.
- Dóra Hát erről én aztán tudnék beszélni. *A keze folyamatosan jár a telefonon, nyilván ír valakinek valamit. Hogy ez milyen grafomán!*
- Eszter Ki az az ez?
- Dóra Hát, aki irkál nekem. Unatkozik. És te?
- Eszter Én izgulok. Pontosabban izgultam, ameddig meg nem jöttél. Attól félttem, itt maradok az idők végezetéig.
- Dóra Bennem bízhatasz.
- Eszter Benned igen. De az anyám otthon süket, mint az ágyú, és még bizalmatlan is. Ha meg alszik!

- Dóra Joggal.
- Eszter Hogy érted? Joggal alszik, vagy joggal bizalmatlan? Mellékesen, egy idős özvegyasszonynak igaza van, ha nem bízik az igazságszolgáltatásban.
- Dóra Az majd a betörés után jön. Egyébként azt mondtam, hogy minden oka meg van rá, hogy ne bízzon senkiben. Mostanában a legújabb divat, hogy a ráérős, de pénztelen fiatalok öregezni mennek.
- Eszter Micsoda?
- Dóra Idős emberekhez csöngetnek be jóarcú fiatalok.
- Eszter Olyanok, mint te.
- Dóra Mint én. Aztán jól kirabolják őket. Elvisznek mindent, a hitelkártyát, a pénzt,
- Eszter Elhoztad?
- Dóra Mit?
- Eszter A pénzt. Nem elég kinyitni azt a rohadt autót. Tankolni is kell. Még szerencse, hogy ez egy benzinkút.
- Dóra *újra az okos telefont nézi.* Még szerencse.
- Eszter Hát látod, ezért és csak ezért hívtalak.
- Dóra Nem húzták ki?
- Eszter *Nem érti.* Kit?
- Dóra Elvitték.
- Eszter Mit?
- Dóra *felnéz a telefonról* A főnyereményt. Azt írja itt ez a grafomán, hogy elfelejtette feladni a lottóját és állandó számokkal játszik. De nem azokat húzták ki, Erre írtam, hogy még szerencse.

- Eszter Jártál te az egri várban?
- Dóra Hogy jön ez ide?
- Eszter Oda temették el Gárdonyi Gézát.
- Dóra Részvétem. *Tovább pötyög a telefonon.*
- Eszter Mi van?
- Dóra Meghalt a nagymamája és nagyon hiányzik neki.
- Eszter Nahát az ő sírjára az van írva, „csak a teste.”
- Dóra Én is ezzel vigasztaltam.
- Eszter Kicsodát?
- Dóra Hát, akivel levelezek.
- Eszter Ne is mondd!
- Dóra Mit ne mondjak?
- Eszter *dühös* Semmit se mondj! Levelezz! Mi az? Se nem ágazik, se nem bogazik, mégis levelezik? *Az okos telefonra mutat.* Megint újra kell kezdeni.
- Dóra Nőj fel a feladatokhoz!
- Eszter Ha én felnőtt lennék!
- Dóra Minden kerítésen végighúznád az ujjadat. Mint abban a gyerekkönyvben.
- Eszter És minden nyitott autóba beleköpnék. Én se zártam volna ki magam, ha olyan kocsim lenne!
- Dóra Szegény!
- Eszter Mert régi az autóm?
- Dóra *a telefonra néz* Feltörték a kocsiját.
- Eszter *kárörömmel* Tényleg?
- Dóra Azt írja, hogy valamilyen szerkentyűvel,

- Eszter Biztosan egy még okosabb telefontal.
- Dóra Szóval elektronikus úton nyitották ki. Tudod, van egy olyan gomb az indítón,
- Eszter Kulcsan?
- Dóra Kártyán. Úgy kell használni, mint a hotelszobákban. Vagy a bankok előterében, ahol a pénzáutomata van.
- Eszter A kocsiajtón is olyan lehúzó van?
- Dóra. Nem. Azt valamilyen infravörös hullámmal nyitják.
- Eszter A tolvajok. Az enyémet legalább baltával sem lehet kinyitni.
- Dóra *Várakozóan körülnéz.* Nincs itt kiszolgálás?
- Eszter Ez egy benzinkút. Nem vetted észre?
- Dóra Dehogynem. De egy kávét azért megérdemelnék, ha már te felzörgettél, én meg a mamádat, aki ugye süket, mint az ágyú, behatoltam, mint afféle jóarcú fiatal, és kiraboltam. Mert, hogy elhoztam a pénzedet. Tessék. *Pénzt ad Eszternek.* Jut eszembe, hogy kerültél ide?
- Eszter Cseresznyét akartam szedni
- Dóra Nem olcsóbb a piacon?
- Eszter Sikerélmény kellett. Telefonáltak nekem,
- Dóra Na látod, hogy kell az a telefon.
- Eszter *Megrázkódik.* Szóval felhívott a szomszéd, hogy roskadozik a cseresznyefa.
- Dóra *Tovább ír a telefonján.* Közömbösen És te?
- Eszter Én nem roskadozom. Mondd, hallasz te engem egyáltalán?
- Dóra Hogyne. Egy nő többfelé tud koncentrálni.

Eszter Akkor én nem vagyok nő. Tavaly nyáron kérdezte meg tőlem egy hétéves forma kislány, hogy Eszter néni, van neked férfid? Mire én őszintén megmondtam, hogy nincs. Tudod, mit válaszolt? Hogy akkor te nem vagy néni, sőt nő sem.

Feláll, kimegy. közben Dóra villámgyorsan levelezik a telefonon.

Dóra Értem.

Eszter visszatér egy csésze kávéval a kezében.

Eszter Mert megérdemled.

Dóra Neked is csak az hiányzik.

Eszter A keleti szélnek! Míg megvolt, csak baj volt veled.

Dóra Most mi baj van?

Eszter Semmi.

Dóra Azt mondtad a telefonban, hogy beszélni akarsz velem.

Eszter *az okos telefonra mutat.* Nem szeretem a háttér zajokat.

Dóra Igazán nem zavar.

Eszter Téged nem. Engem annál jobban.

Dóra Teljesen levettem a hangját. Kép sincs rajta.

Eszter Csak betű. Az nekem sok.

Dóra Csak amennyi az ábécében.

Eszter Én utálom.

Dóra Mert nem értesz hozzá.

Eszter Valamennyit csak konyítok.

Dóra *Egy keresztrejtvény fő sorát találgatja, Ty..k...b...c...h...z... Megvan! Megfejtettem! „Tyúk az ábcéhez.” Most még e-mailben beküldöm,*

Eszter Be ne küldd!

- Dóra Miért?
- Eszter Mert úgy járhatsz, mint a partnered a lottójával.
- Dóra Ő elfelejtette beküldeni. *Elgondolkozik.* Neked sem ártana egy ilyesmi. Nem unatkoznál.
- Eszter Én sosem unatkozom. Engem csak mások untatnak. Vagy dühítenek. Hogy mondhatom, amit akarok, akármit, elektronikus borsót hányok a falra.
- Dóra Én figyelek.
- Eszter Látom.
- Dóra *felkapja a csészét és gyorsan kiissza.*
- Eszter Sietsz valahova?
- Dóra Nem. Csak, ha már bennem van, nem tudod ráönteni. *Az okos telefonra mutat. Kisiet és lerakja a csészét, majd visszajön.*
- Eszter Pedig nagyon szeretném.
- Dóra Miért?
- Eszter Földhöz is vágnám. Sőt. ugrálnék is rajta. Nézd, Dóra, kettőnk közül neked sikerült minden, nekem meg semmi,
- Dóra Most szakítottam.
- Eszter Na látod, megint el tudod intézni, hogy én sajnáljalak téged.
- Dóra Téged kellene sajnálni?
- Eszter Igen.
- Dóra Ugyan miért? Mert a mamád nem hall semmit? Az enyém igen. Sőt. Hallgatózik. És belebeszél. Én legalább csak írok.
- Eszter Beleírsz. Vagy beleolvasol.
- Dóra Hát írsz te bármit is?
- Eszter Osztálynaplót.

Sötét.

Mikor újra kivilágosodik, Dóra már Yvette szerepét alakítja. Előtte rajztábla, azon az okos telefon. A telefont először tükörnek használja, kisminkeli magát.

- Dóra *Ír a telefonon közben morog. Szemétláda!*
- Eszter *Mögé áll. Megtudhatnám, hogy miért?*
- Dóra *eltakarja a készüléket. Nem! Magánügy!*
- Eszter *A rajzórán nincsenek magánügyek.*
- Dóra *Levéltitok!*
- Eszter *Iskolában? Inkább a rajzoddal törődnél!*
- Dóra *Már kész van.*
- Eszter *Ránéz a rajztáblára. Belejavít. Nem jobb így?*
- Dóra *Roszzabb! Most kezdek újra!*
- Eszter *Annyira nem rossz!*
- Dóra *Csak egy vázlat volt.*
- Eszter *Annál egyszerűbb dolgod lesz.*
- Dóra *az okos telefonra néz De nem tudtam elmenteni!*
- Eszter *Olyan kevés dolog van, amit érdemes.*
- Dóra *Ez több mint érdemes. Fontos. Az életem függ tőle.*
- Eszter *Nem hiszem.*
- Dóra *Én meg biztos vagyok benne. Mintha a teremben ülő társainak beszélne. Egy castingra kellett jelentkezni.*
- Eszter *Nem hinném, hogy örülnél neki.*
- Dóra *Honnan veszi a tanárnő?*

- Eszter Hát a múltkor olvastam, hogy egy ilyen szereposztás alkalmával a jelentkezőknek bizonyítaniuk kellett, hogy bírják a fájdalmat. Ötvenet kaptak nádpálcával.
- Dóra Ez nem ilyen szereposztás lenne.
- Eszter Pedig rád férne.
- Dóra Hogy mondhat ilyet a tanárnő? Ja, igaz, aki ilyen!
- Eszter Milyen?
- Dóra Nem is tudom. De ez igazán magánügy.
- Eszter *Kezd dühbe jönni.* Most már mondd meg, mire gondolsz!
- Dóra Visszakapom a telefonomat?
- Eszter Majd. A tanítás után.
- Dóra Addig meg végig tetszik olvasni ugye mindent.
- Eszter Én?
- Dóra Ki más?
- Eszter Én ugye, aki szadista vagyok és lányok pálcázásában gyönyörködöm?
- Dóra Abban éppen nem.
- Eszter Hát miben?
- Dóra Magukban a lányokban.
- Eszter Hogy érted ezt?
- Dóra Remeg a féltékenységtől.
- Eszter Én? Honnan veszed, hogy nekünk ugyanaz a pasink van?
- Dóra Nem azt mondtam.
- Eszter Hát mit mondtál?
- Dóra Nem akarom annyira égetni a tanárnőt.

- Eszter Mit nem akarsz te?
- Dóra Nem azt mondta a tanárnő, hogy a legközelebbi pasim egy nő lesz? És nem én vagyok az a nő. Sőt.
- Eszter Te megőrültél.
- Dóra Kérem vissza a telefonomat!
- Eszter Most már azért sem adom.
- Dóra Pedig mennyivel egyszerűbb lenne. *Ránéz a rajzára* Nem kell mindenbe belejavítani. Bár, ami azt illeti, a tanárnő életével kezdeni kellene valamit.
- Eszter Miket beszélsz itt összevissza? Te tudnál rajta javítani?
- Dóra Nagyon könnyen. A tanárnő nem tud érvényesülni, ahogy Van Gogh vagy Csontváry sem tudott. Életében.
- Eszter Dögöljek meg?
- Dóra Kérem a telefonomat!
- Eszter Nem adom!
- Dóra Az enyém!
- Verekedni kezdenek.*
- Eszter Az órán nincs telefonálás, sem casting!
- Dóra Add vissza!
- Eszter Miért?
- Dóra Mert az enyém!
- Eszter Ne tegezz!
- Dóra A tanárnő is tegez engem! *Eszter magasra tartja a telefont.*
- Eszter Az más!
- Dóra Föntről lefelé? Úgy könnyű. Adja vissza, különben...
- Eszter Különben mi lesz?

- Dóra Feljelentem. Tanúim is vannak. *Körbenéz.*
- Eszter Mire? És különben is? Ki hisz egy ilyen kis kurvának?
- Dóra Te! *Nekiugrik, Eszter pofon üti, ettől Dóra asztmás rohamot kap.*
- Eszter *Kezében a telefontal, Te Jó Isten! Hívjon már valaki egy mentőt!*

Sötét.

Mikor újra kivilágosodik, már a jelenben vagyunk. Dóra elgondolkodik.

- Dóra Hát erről akartál velem beszélni.
- Eszter A verekedés miatt felfüggesztettek.
- Dóra Tudtam.
- Eszter Honnan? Én még senkinek nem mondtam el.
- Dóra Megírta a grafomán.
- Eszter *Hirtelen megérti.* Te vele levelezel?
- Dóra Igen. És éppen a te érdekedben.
- Eszter Az én érdekekemben. A volt pasimmal. Aki a főnököm volt, az a szemétláda. Aki miatt azt mondtam, amit mondtam. Mind-
ezt miattam. Hogy javítsak a sorsomon. Hát ennél az a kislány is jobb volt hozzám, aki miatt felfüggesztettek.
- Dóra Nem mondott olyan hülyeséget.
- Eszter Csak, hogy dögöljek meg.
- Dóra Hát itt van a megoldás.
- Eszter *szomorúan* Igaz. Mi értelme van az egésznek? A szerelmem a szemtelen csitri oldalára állt, aki még lesbikusnak is tart, pénzem nincs semmilyen bankban sem,
- Dóra Oszd meg!

- Eszter Most mondtam, hogy egy fillérem sincs. Amit elhoztál, az is az anyám nyugdíja volt.
- Dóra Ezt az egész bánatodat. *Már ír is*, Képzőművész vagyok, tíz évvel a végzés és több sikeres kiállítás után,
- Eszter Ez mi?
- Dóra Blog bejegyzés. Feltesszük a világhálóra, néhány képeddel együtt és nem győződ majd teljesíteni a rendeléseket.
- Eszter Nézd Dóri, én a tanácsodra elkezdtem angolul tanulni. Mert, hogy nemzetközi szakmám van, külföldön én érvényesülni tudnék a képeimmel. Az a méregdrága angol tanár meg mit kért tőlem? Hogy beszéljek magamról. Egy vadidegennek valamiről, amit az anyámnak sem mondok el?
- Dóra Mindenki azt csinálja. Hát hogy kezdtem én a grafománnal?
- Eszter Kikezdtél vele?
- Dóra Még nem.
- Eszter Még?
- Dóra Semmi sincs kizárva. Én szakítottam, te szakítottál, itt az ideje, hogy mind a ketten nénik legyünk. Sőt.
- Eszter Mi az, hogy sőt?
- Dóra Nők. Diadalmas nők. Figyelj Eszter, téged megaláztak és én ezt nem tudom lenyelni.
- Eszter Én sem. De nem értem, hogy ebből hogy lesz diadal?
- Dóra Hát, ha a grafomán belém bolondul, én fogom megalázní.
- Eszter Te.
- Dóra Én.
- Eszter Eddig minden pasid úgy hagyott ott, hogy lelkileg a porba fet-rengtél, sőt nem egyszer még testileg is.

- Dóra Mit csináltam én?
- Eszter Hát nem a tornatanár volt az első? Ott mutogattad neki, hogy lássa, milyen hajlékony vagy. Mindenre képes.
- Dóra Olyan régen volt!
- Eszter Tíz éve. Akkor lettünk barát nők. Kiderült, hogy még csak fel sem lehet jelenteni, mert már nagykorú voltál.
- Dóra Tíz napja. *Pötyög* Akkor lánkjoltam először. Milyen naivak voltunk akkor!
- Eszter Hát te éppenséggel nem voltál naiv. *Számokat pötyög a telefonba, aztán ordítani kezd* Anyukám! Csak azért hívlak, mert meg akarlak nyugtatni, hogy rendben megkaptam a kulcsokat is és a pénzt is. Hogy nem hallod? Majd leírom! *Pötyög* Minden oké.
- Dóra Tényleg?
- Eszter Hát nagyjából.
- Dóra Akkor miért nem a saját telefonodon hívtad anyádat?
- Eszter Lemerült.
- Dóra Gondolod, hogy anyád elolvassa az üzenetet?
- Eszter A naplót is mindig elolvasta. Kíváncsi volt a titkaimra.
- Dóra És voltak titkaid?
- Eszter Minden kamaszlánynak vannak.
- Dóra De te már kinőttél a kamaszkorból.
- Eszter Nem is vezetek naplót.
- Dóra Nagy kár.
- Eszter Miért?
- Dóra Hogyan lesz így blogger belőled?
- Eszter Micsoda?

- Dóra Te nem tudod, mi a blog?
- Eszter Hát az a kis cédula, amit a vásárláskor adnak.
- Dóra Az a blokk.
- Eszter Dunántúli dialektusban. Volt nekem még az egyetemen egy évfolyamtársnőm, az beszélt így. „Elmegyeg” mondta, „harizsnyáért”. Még arra is emlékszem, úgy emlegette a szűkebb hazáját, „Vazs” megye.
- Dóra Ne játszd meg itt a hülyét. Tudod te, mi a blog, És ha feljegyzed, ami történt, sőt felrakod egy megosztóra, az aranyat ér.
- Eszter Aranyat vazsért. Nem megy az nekem.
- Dóra Hogy megy-e azt csak bízd rám.
- Eszter Tudod, mit mondanak most a fiatalok? „Semmit se rólunk, nélkülünk!”
- Dóra Te hányan vagy? Ahogy tudom, a legnagyobb bajod, nincsen senkid.
- Eszter Meg semmim. Tedd át a dolgot egyes számba. Ne döntsél rólam, nélkülem.
- Dóra Itt te döntesz.
- Eszter Hogy melyik vízben füljak meg.
- Dóra Erről van szó.
- Eszter Ne őrjíts meg. Miről?
- Dóra Hogy amit az az asztmás kislány a szájadba adott, az nem is olyan marhaság.
- Eszter Kifizeted a temetésemet?
- Dóra Nem lesz temetés!
- Eszter Velem lehet alkudni. A krematórium tényleg olcsóbb.
- Dóra *Az okos telefon után nyúl. Add csak ide!*

- Eszter *Odaadja. Dóra újabb írásba fog. Mit írkálsz?*
- Dóra A partecéduládat.
- Eszter Mimet?
- Dóra *Felolvassa* A tragikus hirtelenséggel eltávozott nagyszerű művész emlékére műveiből és személyes tárgyaiból aukciót rendezünk, Emléke mindig köztünk marad. Tanítványai barátai és tisztelői. Ha nem mennek el erre a hírre a képeid, akkor nem ismerem Arkanzót.
- Eszter Miket beszélsz? Mi az, hogy tragikus hirtelenséggel? Az öngyilkosságot jelent virágnyelven.
- Dóra Hát így élni tovább, az az öngyilkosság.
- Eszter És mi az, hogy Arkanzó?
- Dóra A király tevepárduca! A Mark Twain regény! Huckleberry Finn!
- Eszter Akibe mind a ketten szerelmesek voltunk.
- Dóra Tizenkét évesen. Igazad van. Kifelejtettem azt, hogy élete virágjában, meg, hogy szerelmei.
- Eszter És mi az, hogy a király tevepárduca?
- Dóra Jaj, hát szerepel a regényben két szélhámos, a király, meg a herceg, akik Arkansasban valami előadást szerveznek, és úgy hirdetik meg, hogy gyerekeknek és asszonyoknak tilos a belemenet. Erre mondja az állítólagos király hogy, ha nem lesz zsúfolásig tele a csűr, akkor nem ismeri Arkanzót, ahogy azt az államot a bennszülött amerikaiak hívják.
- Eszter Már emlékszem. A plakáton szerepelt a király tevepárduca. Hát ez a különbség köztünk. Én ismerem Arkanzót.
- Dóra Dehogyan ismered!
- Eszter Ha életemben nem voltak rám kíváncsiak, halálom után sem lesznek. De nem is fogok meghalni.

- Dóra Kevesen élnek örökké. *Ránéz a telefonra.* Tessék! Itt az első érdeklődő.
- Eszter Csak nem az anyám? Ő tényleg belehal, ha velem történik valami.
- Dóra Nem olvas ő blogokat!
- Eszter Minden számlája megvan öt évre visszamenőleg. És az értesítésemet is elolvasta. *Kikapja Dóra kezéből a telefont. Olvas.* Örülök, hogy minden rendben ment, ha vezetsz, vigyázz nagyon! Már ő is gyereknek néz?
- Dóra Jobban ismer, mint te Arkanzót.
- Eszter *Nagyon ideges lesz.* Értjük már haza! Hogy képzeled te ezt az egészszet?
- Dóra Mit tudom én. Autóbaleset. A kocsid úgy is régi, a biztosítás összegéből ki lehet bérelni egy jókora termet.
- Eszter És velem? Mi lesz?
- Dóra Elbújsz valahol. Leszeded a cseresznyét.
- Eszter Nem lehet csak cseresznyén élni.
- Dóra Arról lenne szó, hogy ne élj.
- Eszter Te komolyan gondoltad ezt a dolgot?
- Dóra Bocsáss meg! *Feláll, megpusztilja* Hülye vicc volt tényleg.
- Eszter Most képzeld el, mi lenne fordítva! Add csak ide! *Elveszi az okos telefont, belepötyög*
- Dóra Muti!
- Eszter *Eltakarja* Magánügy! Levéltitok!
- Dóra Kivel levelezel te egyáltalán? Anyádat már sikerült megnyugtítani.
- Eszter A grafománnal.

- Dóra Azt mondtad, nem állsz szóba velem.
- Eszter *pötyög.* Szóba nem is.
- Dóra *Most már ő ingerült.* Nekem látnom kell.
- Eszter Amit írok?
- Dóra Amit ő ír.
- Eszter *folytatja* Amit írok, nem több, mint egy blog bejegyzés. De megosztom mindenkivel. Rövid eszme-futtatás az árulásról.
- Sötét.*
- Mikor újra kivilágosodik, Eszter csodálkozva mered az okos telefonra.*
- Eszter Na de ilyet!
- Dóra Mi van?
- Eszter Megkérte a kezemet.
- Dóra felpattan Micsoda?
- Eszter Azt írja, nekem csak a képeimmel kéne ezután foglalkozni, van neki annyi pénze, hogy eltartsom. *Szünet* Hát...
- Dóra Hozzámész?
- Eszter Nincs az a pénz! Ezek után? Hiszen még veled is megpróbálkozott.
- Dóra Pardon, pardon. Nem ő volt, aki próbálkozott, hanem én.
- Eszter Az mindegy. És felfüggesztett.
- Dóra Biztos csak azért, hogy megvédjen a további hülyeségektől.
- Eszter Az ő hülyeségeitől?
- Dóra Nem.
- Eszter Azt gondolod, hogy én ezek után csak hülyeségeket fogok elkövetni?
- Dóra Nem tudom.

- Eszter Nahát, én tudom. Egy párat igen.
- Dóra Például?
- Eszter Nemet mondok az ajánlatára.
- Dóra És miért?
- Eszter Mert nem, hogy nem szeretem, hanem direkt gyűlölöm. Nem csak megvetem, hanem meg szeretném ölni.
- Dóra Ezért nem mész hozzá? Nézd, én csak a balkezemet adtam volna neki, de úgy is megbosszultalak volna. De, ha nem, hát nem. Találunk mást.
- Eszter Nem találunk.
- Dóra Miért?
- Eszter Mert nem keresünk. Én nem keresek. Mondtam, a legközelebbi pasim egy nő lesz. De inkább senki. Tudod, milyen jó az, amikor az ember azt csinál, amit akar? Anélkül, hogy bárki megkérdezné, hogy miért?
- Dóra Miért?
- Eszter Hát erről van szó.
- Dóra Erről nincs. Másról. Add csak ide! *Nyúl az okos telefonért.* Százerek lógnak ezen a drótnélküli vonalon és kapcsolatot keresnek.
- Eszter Találjanak máshol.
- Dóra Mi bajod van?
- Eszter Még te kérdezed? *Odaadja a telefont.*
- Dóra *Olvas.* Tessék. Itt a múltunk. Azt írja itt nekem egy gyerek, hogy *olvas* azt mondják, szép vagyok és nagyon jól sportolok, például kiválóan ugróiskolázom, még sincsenek barátaim. A velem egykorú lányok már fiúznak, de engem nem érdekel.

nem hiszem, hogy olyan fontos lenne a fiúknak a lányozás, mint az osztálytársaimnak az ellenkezője, tizenkét évesen.

Eldobja Eszter kulcsát. Az valahol földet ér, Dóra köré rajzol egy krétával valamit.

Talált!

Odaugrál fél lábon. Megfordul, Eszterre néz.

Eszter Így csaltál te mindig. Ha az ugróiskolában eltévesztetted a kockát, átrajzoltad az egészet. És mindez nem a te múltad, hanem az enyém. Én ugyanígy írhattam volna.

Dóra Nem írhattad volna, hanem így írtad. Emlékszem rá. Arra is, hogy nem csajozást írtál, hanem olyan kibírhatatlanul affektáltál. Soha ki nem mondtál egy csúnya szót.

Eszter Nem jutott eszembe.

Dóra Talán ez a baj.

Eszter Most már eszembe jut. *Előveszi a telefont, ír bele.* Le is írom.

Dóra Kinek? És mit?

Eszter A grafománnak. És hogy menjen a...

Dóra Hiszen éppen oda igyekeznek!

Eszter Vissza az anyaméhbe?

Dóra Mondjuk. *Ránéz az ugróiskolára.* Te jössz.

Eszter a kulcsot lóbálgatja, a telefonra néz.

Eszter Már meg is írtam a választ.

Dóra És mi az?

Eszter Hogy ne nagyon keressen barátnőket, vagy pláne barátot, mert egyedül marad.

Dóra Én nem maradtam egyedül.

Eszter *a telefontal társalog.* Hobbi!

- Dóra Dehogy! Én mindegyiket komolyan vettem.
- Eszter Sport.
- Dóra Dehogy sport. Nagy és keserves szerelem, rengeteg áldozattal.
- Eszter *A telefonba pötyögi.* Ezek azok az alkalmak, amikor társaságba járhatsz. *Nevetni kezd.*
- Dóra Rajtam röhögsz?
- Eszter Humor!
- Dóra *kezd megdühödni.* Dehogy humor!
- Eszter *Ír a telefonba.* A humor az, ami mindenkit odavonz.
- Dóra Kiket? Hova?
- Eszter *Ir* Nem szabad elárulni magad!
- Dóra Előtted sem?
- Eszter Senki előtt sem. Ne írd naplót, mert elolvassák. Az emlékkönyvet is. Várj csak, ez jó volt! *Révedezik, azután írni kezd.* Tudod, volt nekem egy nagyon jó barátnőm, a Dóri. Most is az ő telefonján írok. Nahát, ő nemcsak hogy elkönyörögte tőlem az emlékkönyvemet, hanem majd hogy nem kitépte a kezemből, azután meg tudod, mit írt bele?
- Dóra „Árpád apánk boldog volt, de nem azért, mert senkitől sem kellett félteni a nejét, hanem mert nem kellett emlékkönyvbe írnia a nevét.” *Körülnéz, konnektort keres. Töltőt vesz elő, a készülékbe dugja.* Lemerült ez is
- Sötét.
- Ugyanott, kis idő elteltével.*
- Dóra *Kihúzza a telefont a töltőből.* Várj csak, még van néhány telefonom.
- Eszter *Rámutat az okos telefonra* Ezen kívül?

Dóra Ezenkívül, nekem is meg kell élnem valamiből. *Nyomogatja az okos telefon gombjait.* Halló! A doktor úrral szeretnék beszélni. Köszönöm. Kedves doktor úr, ön valamikor előfizetője volt a csodálatos állatvilágnak, most újabb, bővített kiadásban fogjuk megjelentetni, és ön, mint régi kedves barátunk, egyben az állatok barátja, nyilván nyomon kísérné ezt a fejlődést. Ami az album kiadási kultúráját illeti. *Szünet* Borzasztóan sajnálom. Pedig egy új albumot is adnánk ezzel a megrendeléssel teljesen ingyen. Esetleg a gyermekeinek. Vagy az unokájának. Nem baj, majd máskor. Ha megengedi, újabb akcióink hírével megint zavarnánk. *Megint nyomogat.* Jó napot asszonyom! Remélem, most már jól van! A kerületi rendelőben találkoztunk, és ott volt szíves kitölteni egy egészségügyi kérdőívet, azon megadta a telefonszámát is. Ezért bátorkodom zavarni. Az a gyógymód, amit ajánlok, az csak használhat, teljesen méregteleníti. Hogy ne mérgezzem? Pardon. *Megszakítja a beszélgetést.* Újabb számot hív. Jó napot, jó egészséget, önnek és az egész családjának! Nagy örömhírt közlök! Önök nyertek egy három napos üdülést egy wellness szállóban. Van minden, szauna is! Most csak arra van szükség, hogy a háromnapos fogyókúra könyv és DVD lemez birtokában utazzanak el, természetesen a cég költségén. Igen? Köszönöm. A címet és a telefonszámot küldi a kitöltött megrendeléssel együtt. Okos telefonon is lehet. *Megszakítja a beszélgetést.* Na végre! *Eszternek.* Egészen jó arány, háromból egy kötélnek állt. Nézzük, mi van az interneten! *Nézi a telefonját.* Hopp! Ez neked való.

Eszter Micsoda? Mert én ilyen telefonbetyárkodást nem vállalok.

Dóra Olyan jól megy neked? Egyébként nem arról van szó.

Eszter Akkor meg miről?

Dóra Tesztelned kell.

Eszter Micsoda?

- Dóra Csak ezt tudod mondani?
- Eszter Ha egyszer nem értem.
- Dóra Nincs ennél egyszerűbb dolog a világon. És ez a telefon is alkalmas rá.
- Eszter Mire?
- Dóra Vérnyomásmérésre.
- Eszter Én nem tudok vért látni.
- Dóra Nem is kell. Próbáljuk ki!
- Eszter Micsodát?
- Dóra Már megint ugyanazt kérdezed. *Beállít valamit a készülékén.*
- Eszter Nem azt mondtam, hogy micsoda, hanem, hogy micsodát.
- Dóra Működik! *Mutatja!* Stresszes vagy!
- Eszter Ehhez nem kell okos telefon. Tudom én magamtól. *Kíváncsian Muti!*
- Dóra Itt van ni, *mutatja*, mikor figyelmeztettek, felugrott a vérnyomásod. Az interneten pedig az van, hogy stressz oldó akciójukhoz keresnek intelligens munkatársakat egy egészségügyi intézmény vezetői.
- Eszter Kipróbálhatom?
- Dóra Kicsodán?
- Eszter Most te mondtad! Rajtad. Itt azt írják, hogy néhány kérdésre kell válaszolni, mialatt a telefont a kezünkben tartjuk.
- Dóra Legyen!
- Eszter Volt már ilyesmi a kezében?
- Dóra Ez már kérdés?
- Eszter Lehet az is.

- Dóra Ilyesmi? Ez az én telefonom. Igen.
- Eszter De ezzel a céllal?
- Dóra Mi a cél?
- Eszter Én kérdezek!
- Dóra Igaz. Ezzel a céllal nem.
- Eszter Családban élsz, vagy szingliként?
- Dóra Családban élek szingliként.
- Eszter Ezt nem értem.
- Dóra Dehogynem! Te is csak így vagy vele. Neked sem él az apád, neked is belebeszél az anyád az életedbe.
- Eszter Beleordít. De nem azt nem értem. Hanem, hogy milyen mozdulatlanok a számok. Mintha nem izgatna.

Dóra beáll modellnek Eszter elé, különböző pórokat vesz fel, aztán legyint.

- Dóra Nem is ez izgat.
- Eszter Hát micsoda?
- Dóra Hogy fölösleges vagyok.
- Eszter Most aztán meglódult.
- Dóra Lódult? Talán lódít
- Eszter Nem hiszem, hogy a gép hazudik.
- Dóra Nem is ő.
- Eszter Hanem?
- Dóra Ahogy mondtam, mindenki hazudik, még én is, csak hogy én hiába.
- Eszter Ezt meg hogy gondolod?
- Dóra Ahogy mondtam. Egyre kevésbé tudom

- Eszter Végezni a munkádat? Hiszen most fűztél be valakit egy wellness hétvégére!
- Dóra Másokat még be tudok csapni. De magamat?
- Eszter Itt az eredmény. Boldog és stressz mentes lehet, ha megveszi kiadványunkat a „Stresszoldás otthon” című munkát, és részt vesz csoportterápiánkon. Részletfizetés is lehetséges.
- Eszter szó nélkül visszaadja a készüléket Dórának.*
- Eszter Te mit tennél a helyemben?
- Dóra Elmennék cseresznyézni, ahogy akartál.
- Eszter Már biztosan leszedte a szomszéd.
- Dóra Akkor csak úgy autóznék ide-oda
- Eszter Ahhoz meg pénzem nincs.
- Dóra Megállnék egy ismeretlen faluban, megebédelnék egy kisvendéglőben, kiszellőztetném a fejemet.
- Eszter Nem kell szellőztetni.
- Dóra A nyaralóban sem?
- Eszter Sehol. Mindenem keresztülfúj már a szél.
- Dóra Hogy érted ezt?
- Eszter Szó szerint. Olyan rosszak az ablakok, hogy mikor a télen lenn jártam, hókupacok fogadtak. A szobában, érted, a szobában.
- Dóra Akkor megállnék valahol egy barkácsboltnál, vennék ablakszigetelőt, és megcsinálnám.
- Eszter Ahhoz elég felnőtt vagyok?
- Dóra Megcsinálnánk. Mi ketten. És, a nem sikerül, nyugodtan fogd rám.
- Eszter Nem szokásom.
- Dóra Talán ez a baj.

- Eszter Micsoda? Hogy soha sem másban, hanem mindig először magamban keresem a hibát? Én ezt inkább tisztességnek nevezném.
- Dóra Hülyeség.
- Eszter Mi a hülyeség?
- Dóra Amit itt nekem magyarázol.
- Eszter Magamnak magyarázom.
- Dóra Ne magyarázz! Csinálj valamit!
- Eszter Mit csináljak?
- Dóra Tankolj meg, és induljunk! Ott a kezekben a kulcs, a táskában a pénz, a kútnál a fiú. Olyan, mint Huckleberry Finn.
- Eszter Akibe mind a ketten szerelmesek voltunk.
- Dóra Tizenkét évesen.
- Eszter De ő nem igazán olyan.
- Dóra Milyen?
- Eszter Mint Huck. Inkább Tom Sawyerre hasonlít.
- Dóra *kezdi elveszteni a türelmét.* Nem mindegy?
- Eszter Nem! Nem Huck vásárolta össze a vasárnapi iskolában a kék, sárga, piros cédulákat, hanem Tom!
- Dóra Miket zagyválsz itt össze?
- Eszter Nem emlékszel rá? Tom volt szerelmes Becky Thatcherbe, aki én voltam.
- Dóra Nem te! Én! Te Huckba voltál belezúgva.
- Eszter Szóval a vasárnapi iskolán, ami egy hittanóra, felelni kellett bibliai, idézetekből, és aki egyet tudott, kapott egy sárga cédulát, akinek tíz sárga cédulája volt, az egy kéket, tíz kékért egy zöld járt, tíz zöld után egy vörös, azért meg egy nyilvános

elismerés és egy bőrkötésű Biblia. Ezt nyerte meg, pontosabban csalta ki Tom a döglött patkányon vásárolt cédulákkal, csak, hogy imponáljon Beckynek, aki persze te voltál.

Dóra Hogy jön ez ide?

Eszter Hát a fiú, mikor telefonáltam érted, azt mondta, egy csomó törzsvásárlói bélyeget ad nekem anélkül, hogy tankolnék, a szép szememért.

Dóra Udvarolt. Örülj neki!

Eszter Nem érted, hogy ez más?

Dóra És akkor? Mi van? *A telefon megszólal a kezében. Átadja Eszternek. Anyád.*

Eszter Igen. *A füléhez tartja.* Még nem tudom. Estére. A barátnőmmel, Dórával. Mit tudom én. Hogy az iskolából kerestek? Fizetett ünnepnap van, majd megbeszéljük hétfőn. *Kiabálni kezd.* Majd otthon! Szia. *Megszakítja a beszélgetést, Dórához fordul.* Remek hallókészüléke van, csak nem hordja.

Dóra És te?

Eszter Én nem vagyok süket.

Dóra Dehogynem.

Eszter *Fogja a kocsni kulcsot és odadobja a képzeletbeli ugróiskola megfelelő kockájába. Végigugrál rajta, felszedi, és közben.* Most ne gyere nekem azzal, hogy kihagyok mindent, a legjobb dolgokat is, mert hozzád vágom ezt a kulcsot.

Dóra Itt a megoldás.

Dóra *átadja neki a telefont.*

Eszter Egy ilyen vacakban?

Dóra Annyit ér, mint az autód.

Eszter Annyit te nem adhattál érte.

- Dóra Három évig fizethetem.
- Eszter Én meg három évet adtam érte. A legszebb éveimet.
- Dóra Annak a szemétládának.
- Eszter Neki.
- Dóra Ahhoz képest, hogy grafomán, elég szófukar volt.
- Eszter Te beszéltél vele?
- Dóra Felhívtam.
- Eszter És mit mondott?
- Dóra Hogy nem ér rá.
- Eszter Mármost hogy rád.
- Dóra. Nem. Elfoglalt. Nagy átszervezések vannak.
- Eszter Remélem úgy átszervezik, hogy utcaseprő se lehessen belőle.
- Dóra Annyira haragszol rá?
- Eszter Annyira.
- Dóra Túl érzékeny vagy.
- Eszter Hát persze. Ha ki kell fizetni a számláimat, az nem kényszer, hanem érzékenység. Túlérzékenység.
- Dóra Nahát, ezen segíthetünk.
- Eszter Hogyan?
- Dóra Felveszed a fizetésedet és kilépsz.
- Eszter Hova? Mibe?
- Dóra Találtam neked valamit, ami ezerszer jobb a festészetnél vagy a rajztanításnál.

Kiveszi Eszter kezéből a telefont, írni kezd közben mondja is.

- Dóra. Tisztelt asszonyom! Nyilván tudomást szerzett kedves leánya, ívpapír, íves csomagolás, ívó, Yvette és a rajztanárnő konfliktusáról és mint tisztességes ember, felfogja, hogy emiatt barátság, baromság, barátnőm nem veszítheti el a kenyéririgység, kenyérellátás, az állat, állati, állását. Tehát, ha nem zavarnánk, akkor az interneten közzétett hirdetése alapján, felkeresnénk.
- Eszter El tudom képzelni, mit válaszolt.
- Dóra Te nem tudod. Azt írta, hogy vár téged az állás interjúra. Kampány menedzser lehetsz, ötszörös fizetéssel,
- Eszter Milyen kampányról lenne szó?
- Dóra Nem mindegy?
- A világitás megváltozik, Dóra most már Yvette édesanyját a személyzeti vezetőt alakítja.*
- Eszter Milyen hasonlóság. Mintha a lányát látnám!
- Dóra Tekintsünk el mindentől, és kezdjük el!
- Eszter Nem tudom a nulláról kezdeni.
- Dóra Azt senki sem kívánja öntől, vagy nem lenne jobb, ha tegeződnenk?
- Eszter Nem bánom.
- Dóra Ezekkel a minden kétséget kizáró képességekkel téged az Isten is kampánymenedzsernek teremtett.
- Eszter Honnan ismered a képességeimet?
- Dóra Voltam a kiállításodon. Nagy siker volt.
- Eszter Egyetlen képemet sem vették meg.
- Dóra Rossz volt a marketing. Ki csinálta a propagandát?
- Eszter A legjobb barátnőm.

- Dóra Barátnőnek lehet, hogy a legjobb, de kampányban!
- Eszter Ebből az következik, hogy én jobb vagyok?
- Dóra Leszel. És még a képeidet is eladjuk. „A cég arca fest is!” ez lesz a jelszó.
- Eszter Nem leszek a cég arca.
- Dóra De miért?
- Eszter Mert nem akarok a cég nem mondom ki, milyen testrésze lenni.
- Dóra Nem kell. Nekem se kellett.
- Eszter Te a tulajdonos lánya vagy. És a cégvezető felesége.
- Dóra És Yvette édesanyja.
- Eszter Akárhogy vesszük, ha a hitvesi ágyban, de mégis csak azzal a valutával fizettél.
- Dóra Nekem felelősségem van a lányom viselkedéséért, annak minden következményével együtt.
- Eszter Na ez a különbség köztünk.
- Dóra Ez a hasonlóság.
- Eszter Szavak.
- Dóra Nem. Tettek. Itt vagy, egy állásinterjún, és, ha rajtam áll, te fogod elnyerni ezt az állást.
- Eszter Valaki más előtt.
- Dóra Az bizony meglehet.
- Eszter Aki jobban idevaló, mint én, de akit nem aláztak meg a lányod miatt.
- Dóra Így van.
- Eszter Hát ezért nem leszek a cég arca.

- Dóra Az leszel. Mibe fogadjunk?
- Eszter Ebbe a telefonba. Különben mondtam már?
- Dóra *Most már megint saját magát alakítja* Ahogy itt elpróbáltuk ezt az állásinterjút, rögtön kiderült, hogy mi a baj veled.
- Eszter Miről szól ez a kampány?
- Dóra Mit gondolsz?
- Eszter Amiről a levelezési hónap. „Írjon! Válaszoljon” De kinek? És miért?
- Dóra Te direkt az ellenfélnek szurkolsz.
- Eszter Hol van itt ellenfél?
- Dóra Ezt mondom én is.
- Eszter Nem ezt mondod.
- Dóra Azt mondom, hogy nem akarsz a sorsodon javítani. Itt van egy ilyen óriás nemzetközi távközlési cég, akinek ráadásul még rossz is a lelkiismerete, te meg huzatod magad.
- Eszter Én?
- Dóra Igen, te.
- Eszter Még mindig nem mondtad meg, hogy mi a baj.
- Dóra Ennél többet nem tudok mondani.
- Eszter Ne is mondjál.
- Dóra *Előveszi a telefont, belediktál.* Akkor leírat, leírom. Te mindig a különös, különféle, nem különbségeket veszed meg, mégse, ésszerű, észre, és az bosszant, én a hason fekve, haszonelvű, a hasonlóságokat, és annak örülök. Milyen nagy-szerű kampánymenedzsere lehettél voltmérő, volna, enzim, nem, ennek az új és intellektuális, inkorrekt, influenza, intelligens okos telefonnak, ha akadály, akarod.

Eszter Mondd érdemes olyasmin törni a fejünket, amit egy okos telefon is kitalálhat? *Ránéz az okos telefonra. Ideadnád? Dóra átadja neki, ő gondosan fotózik vele, Dórit is odahúzza maga mellé, hogy mind a ketten a képre kerüljenek.* Sikerülni fog, intelligens automatára állítottam. Gyorsabb is, olcsóbb is.

Háttérben megjelenik a két lány Photoshop által kialakított képe, úgy látszanak, ahogy az Ipad alulról látja őket.

Vége.

Budapest, 2013 április 23. – május 10.

Jász István